

reduirse, en quant á tal catalana, á buscar en Castella la germana, procurant que per efecte de son geni natural no degeneri en madrastra com ha fet en alguns sigles passats.

Que Castella te defectes, ¿qui ho dupta? En té Catalunya y en tenen els pobles tots de la terra, tant els del Nort com els del Sur, tant els d'abaix com els de dalt, tant els rics com els pobres: si son impossibles un ser, un poble, una rassa, perfectes! Lo que deu procurarse es disminuir en lo possible aquets defectes, es neutralissar els mals resultats de aquets defectes ab els resultats de las bonas qualitats que 's tinguin.

Y baix aquet punt de vista, Castella y Catalunya poden complir perfectament el seu comés. Si l'una es entusiasta l'altre es freda; si l'una te cor l'altre te cap. Donem al cap la iniciativa, la meditació, la empena, y donem al cor l'entusiasme y el foch; refrenant els entusiasmes d'aquet ab las reflexions d'aquell; fent servir á cada órgano per sa funció natural sense per aixó despreciar á cap dels organismes, ja que en la naturalesa está tot tant admirablement enllassat que un órgano no pot complir sa tasca sense l'auxili dels demés; en una paraula equilibrant y nivellant y contornejant bé las qualitats dels pobles espanyols, pot arribarse bé y perfectament á la prosperitat de la patria. Y en tant es cert lo apuntat, com que si 'ls desastres d'Espanya han sucsehit ha sigut degut á haberse seguit l'ordre contrari del que senyalém. S'ha postergat á Catalunya y s'ha mirat als catalans ab prevenció; no ha volgut cap polítich madrileny arribarse á escoltar la veu de Catalunya, quina s'ha perdut en el desert y en el silenci, y ab fonda pena, ab la pena del que veu com vá á estimbarse un ser volgut, hem contemplat els catalans com se marxaba á la ruina y destrucció. Y d'aixó Catalunya está neguitosa y sent malestar; per aixó nerviosa es convulsa y apar

desagrahida que fuig á la primera noticia de que va á caurer el casal pairal; per aixó obsequia als francesos, no per cap simpatia ab ells, sino per desafecte á la política imperant..... No, Catalunya vol ser espanyola, es sent lligada paternalment ab Castella y vol fer ab ella vida de germá com li correspon; lo que no vol es que sa veu es perdi, que sigui mal mirada pels de casa, que se li negui lo que li correspon, que sent una bona filla se la tingui aborrida. Un cambi per aquet sentit s'imposa, y aquet cambi tinguentho per segur els castellans, desferá las nuvoladas que 'l malestar actual ha engendrat y qu'are ennegreixen l'horitzó d'Espanya, de la mateixa manera que es destan á voltas las tempestas d'istiu, precedidas á vegadas d'un gran reclam per acabar deixant pas lliure al resplendent sol, font de vida, font de prosperitat.

N. S y. A.

Humoradas

En la época feliz de los amores,
Tomaba Julia, ahajas, oro y flores,
Y ahora que del amor sufre los males,
Tan solo toma ya, flores..... cordiales.

Se ansía, á la que es divina;
La que es rica, se ambiciona;
De una se dice, ¡que mona!
de otra se piensa ¡que mina!

Aunque casarme quisiere,
Tendré que vivir soltero;
Pues si una por mi se muere,
Hay otra por quien yo muero.
La que quiero, no me quiere;
La que me quiere, no quiero.

En cuestiones de amor y de dinero,
el dinero fué siempre lo primero.

A! buscar los placeres,
procura siempre huir de las mujeres.